

Artsen zonder grenzen

Artsen en journalisten waren geschokt door de gruwel tijdens de onafhankelijkheidsoorlog van Biafra (in Nigeria). Omdat ze niet alleen wilden helpen, maar ook getuigen over wat ze zagen, richtten ze in 1971 een nieuwe organisatie op: Artsen Zonder Grenzen.

Vandaag zijn we een internationale organisatie, met honderden projecten in tientallen landen, maar onze missie is niet veranderd. Onze teams zetten alles op alles om slachtoffers van oorlogen, van rampen, en van epidemieën te kunnen verzorgen. Nog steeds zijn we verontwaardigd wanneer mensen niet de medische hulp kunnen krijgen die ze nodig hebben, en nog steeds vinden we het belangrijk dat we die verontwaardiging publiek kunnen maken.

Om dat te kunnen doen, zorgen we ervoor dat we onafhankelijk zijn van alle mogelijke politieke, economische, militaire of religieuze machthebbers. Onze financiering komt voor 99% van particulieren, waardoor we volledig zelf kunnen beslissen welke hulp we waar verlenen. We zijn neutraal en hebben maar één belang voor ogen: dat van onze patiënten. En hoe zwakker en kwetsbaarder de patiënt, hoe harder we voor hem vechten. In ons veldhospitaal, in onze operatiezaal, in onze mobiele hulppost - en als het moet ook op de publieke tribune.

Artsen Zonder Grenzen krijgt erkenning in 1999 met de Nobelprijs voor de Vrede. De onderscheiding geldt niet alleen voor ons medische werk, maar vooral ook voor ons optreden als pleitbezorger voor bevolkingsgroepen in nood. Het geldbedrag dat verbonden is aan de prijs besteedden we aan een internationale campagne voor betaalbare medicijnen voor de armste bevolkingsgroepen in de wereld.